

Частаўнік.

ІНФАРМАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНЫ БЮЛЕТЭНЬ ДЛЯ НАСТАЎНІКАЎ

info

Ці патрэбны сайт школе?

Рэформа адукацыі

Сёння рэдкая беларуская школа не мае сваёй інтэрнэт-старонкі. Некаторыя школы маюць нават некалькі старонак: афіцыйныя і неафіцыйныя. Давайце паглядзім, якія гэтыя старонкі, пра што яны гавораць, для каго створаны, якім чынам іх можна палепшыць.

Якія функцыі мае школьны сайт

1. Сайт-візітка

Не самы горшы варыянт для школьнага сайта. Такі сайт павінен паказаць школу з лепшага боку, падкрэсліць яе адметнасць, быць прывабным і інфарматыўным для бацькоў, калі тыя шукаюць, куды аддаць сваё дзіця, быць месцам сустрэчы і прадметам гонару выпускнікоў. Без уліку законаў рэкламы абысціся цяжка. Тут не ідзе гаворка пра тое, што школа павінна наняць прафесійных PR-тэхнолагаў, але перад стварэннем добра б было падумаць, для каго і для чаго ствараецца сайт, і падаць патрэбную вызначаным карыстальнікам інфармацыю ў зручнай для гэтых карыстальнікаў форме. Гэта мінімум для стварэння візіткі школы. А дызайн, праграмаванне - справа нажыўная.

На жаль, нельга канстатаваць, што большасць школ маюць сайты-візіткі. Бо не такія ў нас кепскія школы, як яны выглядаюць на сваіх інтэрнэт-старонках. Прынамсі, пакуль яшчэ.

Па-першае, мовасайтаў. Сайты беларускіх школ перагружаны адукацыйнай тэрміналогіяй, незразумелай і нецікавай большасці наведнікаў. Вось некалькі "перлінаў": "Метод-алягічнымі прынцыпамі в

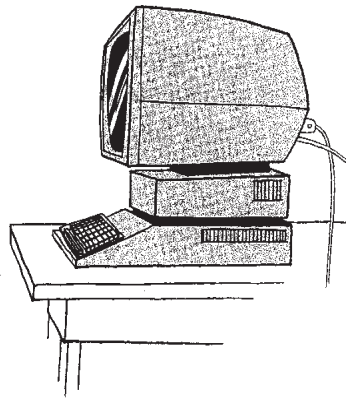
развіцці школы можна лічыць ідэю функцыянавання адаптыўнай выхавальнай асяродку, сярод якіх найбольш важнымі выступаюць: здароўе, гуманізацыя, дыферэнцыяцыя, творчасць" (гл. <http://sch97.minsk.edu.by/main.aspx?uid=70230>).

Альбо "учэбна-выхавальная праца школы накіравана на арганізацыю павышэння якасця і зручнасці навучэння ўдзельнікаў у школе" (гл. <http://sch148.minsk.edu.by/main.aspx?uid=48514>).

Мова нафаршыраваная канцылярызмамі і папсаваная звычкай складаць бюракратычныя паперы. Вымавіць уголас сказ "дзедзі вучацца" настаўнік пакуль можа, але напісаць - ужо не. У яго выходзіць "асушчэствліне ўдзельнікаў дзейнасці па асвадзенню ведаў". Відзец, папсаваная мова стала прафесійнай хваробай нашых педагогаў. І педагогі заразлі гэтым "вірусам" школьных старонак. Інтэрнэт-супольнасць такога не прымае.

Па-другое, інфармацыя. Сайты беларускіх школ вельмі падобныя. Наўрад ці што кажа пра школу статыстыка настаўнікаў з вышэйшай, першай, другой катэгорыяй. Паўсюль гэтая залежнасць нагадвае нармальнае размеркаванне Гаўса, бо

катэгорыі ў нас дагэтуль даюць "за выслугу гадоў". Я не ведаю, каму цікавая гэтая інфармацыя - яна не кажа ні пра якасць, ні пра прафесіяналізм, ні пра каштоўнасці ўладальнікаў гэтых катэгорыяў.

Паўсюль напісана, што выхаваўчая праца вядзецца на "належным" (каму належным - не напісана) узроўні. Статуты школаў створаныя як пад капірку. Інфармацыі шмат, але каму яна патрэбная - невядома.

Таму бацькі і не шукаюць школу для сваіх дзяцей па сайтах. Тут няма патрэбных ІМ звестак. Бацькі першакласнікаў хочуць ведаць, якая настаўніца будзе вучыць іх сына ці дачку, ці любіць яна дзяцей, ці добры і сумленны яна чалавек, ці падвышае голас,

ШТО КАЖУЦЬ НАСТАЎНІКІ

Пра настаўніцкае беспрацоўе

Ірына Жук, скончыла сярэднюю школу № 18 Брэста. Выкладала там жа школьнікам англійскую мову, нядаўна звольнілася. І вось чым тлумачыць прычыны: "У мінулым годзе ў мяне было больш вучэбных гадзінаў, а сёлета - менш. І гэтыя прыгоршыя ўмовы працы і большых патрабаванняў. Таксама настаўніца гісторыі звольнілася. А яшчэ - беларускай мовы. Я сышла са школы, але асабліва не хвалюся. Мяркую, што нават у сваю школу магу ў любы момант вярнуцца, бо цяпер многія настаўнікі сыходзяць".

Ідэалагічныя прадметы замест мастацкіх і гуманітарных

Ірына Цурпанова, педагог з дваццацігадовым стажам: "Яны пад маркай разгрузкі прыбралі ўсе прадметы, якія фармуюць інтэлект і духоўнасць. Пакуль што трымаюцца за факультатывныя заняткі. А многія сышлі проста ў розныя сферы дзейнасці. Нават не звязаныя з педагогікай".

Пра вывучэнне гісторыі

Валянціна Петрыкевіч, намесніца дырэктара школы: "Гісторыя Беларусі ва ўсіх школах з гэтага года будзе вывучацца з трэцяй чвэрці адну гадзіну ў тыдзень. 19 тыдняў - значыць, дзевятнаццаць гадзін. Раней таксама была адна гадзіна ў тыдзень, але гэта было цягам ўсяго года. У нас было 34 тыдні вучэбныя".
Наталля Іллініч, настаўніца (працяг на 3 старонцы)

ТЭМАНУМАРА: ІНФАРМАЦЫЙНЫЯ ТЭХНАЛОГІІ ДЛЯ АДУКАЦЫІ >>> СТАР. 1 - 3

КОНКУРС "НОЎТБУК ДЛЯ АКТЫЎНАГА НАСТАЎНІКА" >>> СТАР. 4

ЦІ ПАТРЭБНЫ САЙТ ШКОЛЕ?

ці знаходзіць іншыя метады паладзіць з шасцігадовымі гарэзамі, якія рэкамендацыі яна мае ад бацькоў папярэдніх вучняў, ці цёпла, ці ўтульна ў класе, чым кормяць дзетак у школьнай сталовы, ці добрая выхавальніца на прадлёнцы. Далей пытанні становіцца больш: чым займаецца бацькоўская рада, куды ідуць бацькоўскія грошы, наколькі прафесійны матэматык ці біёлаг у гэтай школе (ад гэтага залежыць, колькі грошай з сямейнага бюджэту пойдзе на рэпетытара), як даведацца пра поспехі і праблемы дзіцяці, пра тэрмін прышчэпак і шмат-шмат іншага.

На жаль, адказы на бацькоўскія пытанні школьныя сайты даюць вельмі рэдка. Бацькі атрымліваюць адказы на свае пытанні з розных крыніцаў, толькі не са школьнага сайта. Тое самае можна сказаць і пра інфармацыю для вучняў і настаўнікаў. Але пра гэта наступны пункт.

2. Сайт для дапамогі ў навучанні

Як падаецца, гэта галоўная функцыя, якую павінен выконваць школьны сайт. Але інфармацыі для вучняў сайты маюць няшмат. Хіба што сям-там змешчаны расклад заняткаў. Але калі вучань захварэў – хатняга задання на школьным сайце ён не знойдзе. Наўрад ці знойдзе і дадатковую літаратуру для паглыбленага вывучэння прадмета, канспект аўтарскіх лекцыяў свайго настаўніка, спіс тэмаў для навуковых даследаванняў, якімі можна заняцца ў школе. Часцей за ўсё няма магчымасці праз сайт ананімна звярнуцца да псіхолага, сацыяльнага педагога і атрымаць параду.

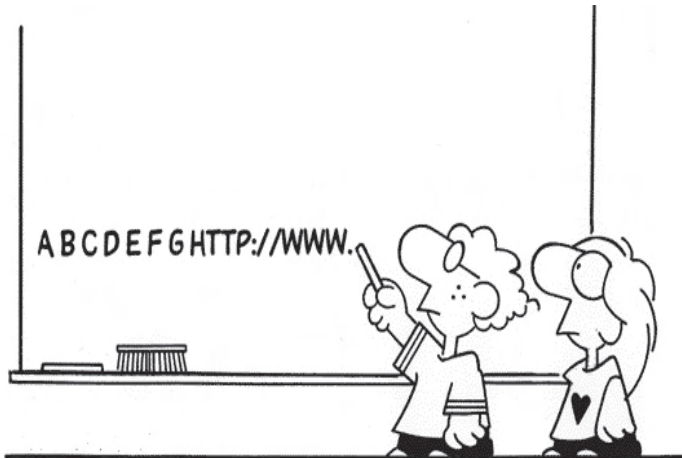
Добра, каб кожны настаўнік меў магчымасць на школьным сайце стварыць і мадэраваць асабістую старонку (вёскі свой блог). Гэта вельмі зручна для педагога і для дзяцей. Там можна аператыўна выкласці падборку літаратуры для падрыхтоўкі да заняткаў ці кантрольных, прэзентацыі, аўтарскія лекцыі ці канспекты ўрокаў, даведнікі, слоўнікі, падборкі задачаў, рэпетыцыйныя тэсты. А на ўроку сказаць: "Праз тыдзень мы будзем рабіць кантрольную работу на тэму "Х". Сціслы

канспект раздзелу "Х", прыкладныя пытанні і парады для падрыхтоўкі можаце знайсці на школьным сайце. Там жа вы можаце пакінуць пытанні, калі што няясна".

Не факт, што ўсе настаўнікі скарысталіся б такой магчымасцю, але было б да чаго імкнуцца. У сеціве ж ёсць блогі беларускіх педагогаў, створаныя для дапамогі ў навучанні. Як блог матэматыка Івана Сяргеевіча Храпаўцага (<http://janka-x.livejournal.com>) у Жывым часопісе, блог фізіка Ганны Андрэевай (<http://agandreeva.at.tut.by>), ці блог псіхолага Волгі Шыбка (psybio.narod.ru), з дапамогай якога студэнты рыхтуюцца да заняткаў.

Але наяўныя школьныя сайты пакуль не даюць магчымасці стварыць блогі педагогаў, класаў, вучняў. Нават спасылка на адукацыйныя рэсурсы па прадметах амаль не змяшчаюць.

3. Сайт – месца ўнутры школьнай

камунікацыі

Арганізаваць камунікацыю нашмат цяжэй, чым зрабіць статычны сайт-візітку. Па-першае, такім сайтам трэба кіраваць, аператыўна дадаваць навіны і іншую актуальную інфармацыю. Па-другое, праграмавая абалонка сайта павінна дазваляць наведнікам пакідаць інфармацыю.

Амаль кожны наяўны сайт мае гасцявую кнігу і форум для камунікацыі. Здавалася б, там можна змясціць абвестку, стварыць тэму для абмеркавання, пакінуць каментар. Школьныя форумы мадэруюцца – гэта значыць, існуе валанцёр (часцей за ўсё – настаўнік), які "сядзіць" у

інтэрнэце і як мага аператыўна вывешвае паведамленні, якія прайшлі "цэнзуру".

Форум жа працуе, калі ён жывы. Мадэраваны школьны форум часцей памірае. Вельмі шмат тэмаў, якія падымаюць наведнікі, забароненыя для школаў: палітыка, моладзевыя субкультуры, эканамічныя пытанні школы, абмеркаванне новых законаў, учынкаў настаўнікаў і шмат іншага. Таму з форума людзі сыходзяць у больш вольную прастору. Так з'яўляюцца неформальныя школьныя сайты, дзе можна даведацца пра школу нашмат больш, чым з афіцыйнай старонкі.

Але часам яшчэ трапляюцца жывыя форумы і на афіцыйных школьных сайтах (відаць, стары мадэратар звольніўся, пакінуўшы вольны доступ да форума, а школьная адміністрацыя забылася пра існаванне школьнага сайта). Бывае, такія форумы ператвараюцца ў школьныя плёткі, а бывае – школьную

старонку з фотаздымкам школы ці дырэктара школы на фоне партрэта прэзідэнта і спасылкамі на сайты ўсёй адукацыйнай вертыкалі: ад раённага ўпраўлення да міністэрства. І яшчэ сёе-тое: статут, адміністрацыя, спісы педагогаў, старонка пра БРСМ-піянераў, парады бацькам. Звычайна такія сайты не абнаўляюцца шмат гадоў. Але ёсць сайты з той жа стандартнай структурай, якія абнаўляюцца і змяшчаюць процыму інфармацыі. Напрыклад, сайт СШ 192 Мінска. Тут ёсць старонкі класаў, фотаздымкі ўсіх вучняў, старонка для бацькоў, якая друкуе парады сацыяльных педагогаў і псіхолагаў. Сайт рэгулярна абнаўляецца. Раптам вока чапляецца за назву артыкула "Научите малыша сидеть смирно 40 минут." Там жа рэкамендуецца бацькам прымушаць дзіця выконваць усе загады з першага разу. Гэта што? Сайт сучаснай школы ці інструкцыя па дрэсіроўцы сабак? Шкада, што рэдактар гэтага сайта назбіраў здубавецца для бачнасці працы і не зразумеў, што школьны сайт – сур'ёзнае выданне. Пад выглядам інфармацыі ён не павінен утрымліваць перадрукоўкі з непрафесійнай і жоўтай прэсы. Інакш губляецца давер да ўсёй інфармацыі.

Як выглядаюць школьныя сайты іншых краінаў

Я праглядзела некалькі замежных школьных сайтаў: украінскіх, польскіх, расійскіх, амерыканскіх. Сайты пост-савецкіх краінаў зольшага падобныя да нашых – бяздушныя, афіцыйныя, неінфарматыўныя. Праўда, на ўкраінскіх сайтах часцей сустракаецца фінансавая інфармацыя – там больш дэмакратыі, таму бацькі і грамадства кантралююць дзейнасць школы, школьнай Рады, у тым ліку і фінансавую. А вось сайты заходніх краінаў вельмі адрозніваюцца ад нашых.

Усе школы цывілізаваных краінаў маюць статус юрыдычнай асобы – таму яны вывешваюць на сайты штогадавыя фінансавыя справаздачы, з якіх больш, чым з пераліку мерапрыстваў ці дыпламаў, можна даведацца пра прыярытэты школы.

Адразу відаць, куды школа накіроўвае фінансы: на камп'ютэры, прыцягненне і заахвочванне лепшых педагогаў -- ці на чарговы дыван у кабінет дырэктара ды модны ландшафтны дызайн на задворку.

Сайты школаў маюць назву homepage (хатняя старонка). Можна таму старонка амерыканскага школьнага сайта пачынаецца з меню школьнай сталюкі і раскладу заняткаў. Кожны з бацькоў можа паглядзець, што сёння будзе есці дзіця, што яму задалі па матэматыцы і на якія дні сёлета прызначаны кантрольныя работы і тэсты.

Раздзел настаўнікаў змяшчае кароткую інфармацыю пра кожнага, колькі год працуе ў гэтай школе, дзе працаваў раней, педагогічнае крэда, галоўныя поспехі ў жыцці, чым любіць займацца ў вольны час, у сям'і, якія кніжкі любіць чытаць. І абавязкова пазначаецца электронны адрас гэтага настаўніка, каб кожны мог задаць пытанне асабіста, запытацца пра поспехі-проблемы дзіцяці, удакладніць хатняе заданне, прапанаваць лепш аплатную працу ў іншай школе і г.д.

Вельмі часта школьныя сайты змяшчаюць інфармацыю пра пабудову кар'еры для навучэнцаў, а таксама пра магчымасць падзарабіць на кішэньны выдаткі.

Раздзелы "Family information" маюць артыкулы пра здорае харчаванне, спасылкі на сайты салідных даследчых інстытутаў з інфармацыяй пра развіццё і здароўе дзіцяці. Ніякіх спасылак на гламурныя ці жоўтыя газеты тут быць не можа - не той фармат.

На сайтах замежных школаў часта размешчаны падручнікі. Відаць, толькі ў Беларусі школьныя падручнікі не толькі не маюць электронных версіяў, але і не прадаюцца ў кнігарнях, нібыта ў іх напісаны дзяржаўныя сакрэты. Праўда, апошняя рэформа школы справакавала недахоп падручнікаў і прымусіла некаторыя "расакарэціць" і нават вывесіць на сайце нацыянальнага інстытута адукацыі.

Парады стваральнікам сайтаў.

1) Беларускім стваральнікам школьных сайтаў, як і беларусам наогул, трэба вырвацца з-пад уплыву рускамоўнага інтэрнэту. Праглядзець колькі сайтаў нямецкіх, англійскіх, амерыканскіх, чэшскіх школаў.

Шмат што там зразумела і без ведання мовы. Каб не вынаходзіць веласіпед, можна запазчыць, што спадабалася, што больш да нас падыходзіць.

Хачу патлумачыць сваю пазіцыю наступным лірычна-педагагічным адступленнем.

Беларусам трэба ўлічваць, што абсалютная большасць нашых грамадзянаў маюць еўрапейскую (заходнюю) ментальнасць, нават не ўсведамляючы гэтага. Што б там ні казалі, для беларусаў, як і для немцаў, чэхаў ці латышоў, чалавек заўсёды быў важнейшы за ягоны статус: пасаду, пагоны, узнагароды ці іншыя рэгаліі. Гэта, як кажуць, медыцынскі факт, псіхалогія чалавека заходняй цывілізацыі. Хто быў у Расіі, асабліва ў глыбінцы, той разумее, што там зусім інакш. Можна менавіта таму інавацыйныя і асабова-арыентаваныя адукацыйныя тэхналогіі так цяжка прыжываюцца на расійскай глебе, што яны прыдуманія еўрапейцамі з разлікам на заходнія цывілізацыйныя каштоўнасці. Дарэчы, выбітны псіхолог і педагог Леў Выгоцкі - ураджэнец Оршы - стварыў культурна-гістарычную тэорыю, якая спарадзіла найбуйнейшую ў савецкай псіхалогіі школу. З гэтай школы вышлі А. М. Лявонцеў, А. Р. Лурыя, А. У. Запарожац, Л. І. Бажовіч, П. Я. Гальперын, Д. Б. Эльконін, П. І. Зінчанка, Л. У. Занкоў і інш.

У 1970-я гг. тэорыі Выгоцкага сталі выклікаць цікавасць у амерыканскіх псіхалагаў. У наступнае дзесяцігоддзе ўсе асноўныя працы Выгоцкага былі перакладзеныя і леглі, разам з працамі Жана Піяжэ, у аснову сучаснай адукацыйнай псіхалогіі ЗША. А ў гэты ж час у Расіі, а з аглядак на яе і ў нас, хутка згортваецца заснаванае на тэорыі нашага земляка развіццёвае навучанне паводле сістэмы Эльконіна-Давыдава, зноў узносіцца на п'едыстал савецкай адукацыйнай сістэма, здольная прадукаваць хіба што салдатаў. Можна мы проста не ў той бок глядзім?

Адрозна ад бальшыні нашых, створаных "по образу і подобию", школьныя сайты еўрапейскіх краін - гэта не толькі статыстычныя звесткі, метадычныя матэрыялы, педагогічныя перамогі і профільныя выданні. Там ёсць магчымасць убачыць педагога і вучня як асобу, як чалавека, які мае працу і захапленні, у

якога ёсць свой светапогляд, хто абурэецца і радуецца, спрачаецца і раіцца, жартуе і гаворыць сур'ёзна.

2) Праглядзець лепшыя беларускія сайты, створаныя настаўнікамі. Нашыя настаўнікі - вельмі разумныя, творчыя і таленавітыя людзі. Атмасфера беларускай школы ўсё менш і менш спрыяе праяўленню творчасці і прафесіяналізму. Можна таму настаўнікі паступова пераносзяць свае прафесійныя напрацоўкі ў інтэрнэт-прасторы. Там можна знайсці тых, для каго гэта таксама важна. Вось і множацца сайты, створаныя беларускімі настаўнікамі для сябе, калегаў, вучняў і, у рэшце рэшт, адукацыі. Яны вельмі розныя, як розныя і настаўнікі, што іх стварылі: адны сур'ёзныя, іншыя - з гумарам. Праглядзеўшы іх, можна натхніцца на стварэнне сваёй старонкі. Вось некалькі, якія варта адчыніць: Сайт Сяргея Сівага (<http://z-roga.belarushosting.org>), "Парта для настаўніка" Аляксандра Плятнёва (<http://www.paptainternet.net>), сайт Міколы Жуковіча (<http://zhukovich4.narod.ru>).

3) Паглядзець на сваіх вучняў праз інтэрнэт. Інтэрнэт - нефармальна прастора, дзе кожны можа быць сам сабой. Тут няма начальства, якое забараняе ці дазваляе прытрымлівацца правілаў. Калі правілы, якія забараняюць свабоду, усталёўваюцца для сайта, з яго сыходзяць наведнікі. У блогі, форумы, сацыяльныя сеткі і чаты.

Амаль кожны старшакласнік мае асабісты блог ці электронны дзёнік у жывым часопісе (<http://livejournal.com>). Там яны кажуць, што думаюць, і пра школу таксама. Можна, гэта падкажа тэмы для школьных старонак і форумаў, дапаможа знайсці вэб-дызайнера ці рэдактара для школьнага сайта.

Галоўнае, трэба зразумець, беларускія школьныя сайты будуць запатрабаваныя, калі на іх старонках афіцыйна пачне змяняцца чалавечая мова, і сайты заживуць школьным жыццём.

Не ўсё так дрэнна!

А наогул, беларусы толькі вучацца быць сабой. У віртуальнай прасторы таксама. Гледзячы на беларускі інтэрнэт бачна, што мы шмат чаго стварылі, шмат што маем. Вось бы гэта перанесці з віртуальнай прасторы ў жыццё!

Тамара Мацкевіч

Талькаўскай сярэдняй школы: "Гісторыя вывучаецца проста аглядна. Каштоўнасці антычнага і старажытнага свету. За адзін урок тое, што мы раней праходзілі паўгода ў 10 класе".

Таццяна Лабанава: "Проста даходзіць да смешнага. Калі мы жадаем выкладаць па-беларуску, мы павінны атрымаць згоду бацькоў і дзяцей. А потым замовіць падручнікі на беларускай мове".

Міхась Булавацкі: "Сённяшняя сістэма адукацыі працуе больш на кантралёра, чым на настаўніка. Бо ён ужо і не настаўнік, а ідэалагічны работнік. Упраўленне адукацыі не вельмі цікавіць, як ты навучыш матэматыцы ці біялогіі, але калі ты ўцягнеш ўвесь свой клас у БРСМ, то некаторыя прыемнасці табе гарантаваныя. У такіх варунках ніякая рэформа не дапаможа. Ці сем гадоў вучыць, ці сямнаццаць - вынік будзе аднолькавы. Сем нават лепш. Бо чым раней уцячэш з такой школы, тым больш маеш шанцаў захаваць самавітасць і ўласны, нікім не скамечаны, светапогляд".

Мікалай Бусел, выкладаў да 2008 году замежныя мовы: "Маладыя прымусова размеркаваныя людзі наўпрост кажуць начальству, што не зацікаўлены ў працы ў школе і наадрэз адмаўляюцца пісаць святое святых - розныя каляндарныя ці паўрочныя планы. Гэта можна трактаваць па-рознаму, а ж трэктую гэта як форму пасіўнага супраціву цяперашнім парадкам у адукацыі. Улада па-ранейшаму разглядае настаўнікаў як рэзерву ідэалагічных халуёў. Настаўнікаў змушаюць да падпіскі на дзяржаўныя газеты, іх выганяюць на розныя дзяжурствы для падтрымання парадку. Яны павінны вадзіць дзяцей на самадзейны прэзідэнцкі хакей. Гэта здзек. Адукацыя стала фемінісцкай з усімі заганами жаночай псіхалогіі: тут і бяздомны канфармізм, і прыродная схільнасць да інтрыганцтва з агідным ябедніцтвам, і цвердалобая самаўпэненасць, часта выкліканая некампетэнтнасцю. І шмат чаго іншага, што нестанаўча ўплывае на выхаванцаў і працу. Так што аслабленне "пазітыўнага" ўплыву школы на вучняў я бачу і ў адсутнасці мужчын у практычнай педагогіцы.

Паводле інфармацыі СМІ

Конкурс адукацыйных матэрыялаў “Ноўтбук для актыўнага настаўніка”

Мэта конкурсу – стварэнне новых адукацыйных і дыдактычных матэрыялаў развіццёвай педагогікі, іх папулярызацыя і стварэнне ўмоў для доступу да іх шырокаму колу педагогаў.

Конкурс «Ноўтбук для актыўнага настаўніка» праводзіцца па пляці намінацыях:

- Методыка выкладання вучэбных прадметаў у школах і нефармальнай адукацыі (Метадычны дапаможнік)
- Сучасны урок (Адукацыйны працэс на школьным уроку: распрацоўка школьных урокаў, факультатывных заняткаў);
- Грамадзянская адукацыя і нацыянальная школа (адукацыйны праект, даследаванне або майстар-клас, сцэнар семінара, пазакласных заняткаў, іншых мерапрыемстваў);
- Настаўнік - сям'я - грамадства (адукацыйны праект, даследаванне, майстар-клас, аналітычны артыкул, і г.д.)
- Адукацыйны інтэрнэт-рэсурс (адукацыйны сайт педагога, школы, клуба, гуртка ...).

Для ўдзелу ў конкурсе неабходна даслаць свае матэрыялы на адрас nastaunik.info@gmail.com, да якіх далучыць ліст з абгрунтаваннем таго, як удзельнік плануе выкарыстоўваць ноўтбук у сваёй дзейнасці.

Патрабаванні да матэрыялаў

1. Адна асоба падае на конкурс не больш за дзве работы. Дапускаецца прадстаўленне аўтарскіх работ, якія раней былі дасланы для сайта, але не ўдзельнічалі ў папярэдніх конкурсах.

2. У заяўцы мусіць быць наступная інфармацыя:

- прозвішча і імя аўтара,
- месца працы, хатні, электронны адрасы, кантактны тэлефон;
- намінацыя, на якую прапануецца матэрыял,
- назва матэрыялу.

3. Указваецца мэтавая аўдыторыя, для якой прапануецца матэрыял (клас, група, іх інтарэсы, матывацыя і г.д.)

4. Старонкі павінны быць пранумараваныя.

5. Тэксты падаюцца ў

электронным ці папярэвым выглядзе.

6. Мова тэкстаў – беларуская, мова сайтаў – беларуская і руская.

7. Дадаюцца звесткі пра папярэднюю апрацоўку на практыцы прапанаванага матэрыялу (калі ёсць).

8. Да матэрыялаў неабходна дадаць матывацыйны ліст і/ці індывідуальны план укаранення інфармацыйных тэхналогіяў у адукацыйны працэс і падаць свае распрацоўкі (калі ёсць) у электронным выглядзе.

Крытэрыі ацэнкі

Методыка выкладання прадметаў у школах і нефармальнай адукацыі

- актуальнасць дапаможніка для настаўнікаў;
- адсутнасць у продажы аналагаў як на беларускай, так і на рускай мове;
- адпаведнасць вучэбным праграмам (калі дапаможнік прапануецца для фармальнай адукацыі);
- наяўнасць канцэптуальнай часткі (педагагічнага абгрунтавання методыкі);
- тэхналагічнасць распрацовак;
- магчымасць ужывання дапаможніка для іншых.

Сучасны ўрок

- наяўнасць метадычнага каментарара да ўрока (ідэі і прынцыпы, на якіх будзецца сістэма работ настаўніка; асаблівасці класа, для якога прызначаецца ўрок);

- арыгінальнасць аўтарскай ідэі;
- сістэмнасць апісання ўрока;
- дыягнастычнасць, канкрэтнасць і рэалістычнасць мэтаў і задачаў;
- аптымальнасць зместу;
- * адэкватнасць выбраных форм, метадаў і сродкаў навучання;
- рацыянальнасць структуры;
- скіраванасць урока на выхаванне і развіццё вучняў;
- магчымасці выбару для вучняў,
- наяўнасць умоў на ўроку для творчай самарэалізацыі вучняў, выяўлення іх грамадзянскай пазіцыі;
- адпаведнасць патрабаванням да афармлення тэксту.

Грамадзянская адукацыя і Нацыянальная школа

- адпаведнасць сучасным падыходам да зместу і ролі грамадзянскай адукацыі і нацыянальнага выхавання;
- скіраванасць на развіццё грамадзянскіх і палітычных кампетэнцый, фармаванне нацыянальнай свядомасці;
- ужыванне новых адукацыйных тэхналогіяў, якія ўпісваюцца ў школьную праграму, спрыяюць разбурэнню стэрэатыпаў, развіваюць крытычнае мысленне;
- накіраванасць на папулярныя дэмакратычныя каштоўнасці;
- рэалістычнасць для здзяйснення.

Настаўнік-сям'я - грамадства

- далучэнне да навучальнага працэсу бацькоў, дзяцей, лакальнай супольнасці;
 - стварэнне ўмоў для ўдзелу бацькоў ў вызначэнні шляхоў развіцця адукацыйнай установы;
 - акрэсленая грамадзянская пазіцыя настаўніка;
 - скіраванасць на абмеркаванне і вырашэнне праблемаў сям'і, грамадства;
 - стварэнне ўмоў для ўзнікнення і дзейнасці нефармальных органаў мясцовай супольнасці.
- Перавагу будучы мець матэрыялы, якія прадугледжваюць адукацыю праз сумесную дзейнасць, метадычныя матэрыялы, якія ўзніклі пры здзяйсненні даследчых, экалагічных, культурніцкіх, сацыяльных, крэатыўных і іншых праектаў

Адукацыйны сайт

- змястоўнае напаяўненне і якасць матэрыялаў;
 - актуальнасць;
 - зручнасць карыстання інфармацыяй, дызайн;
 - інтэрактыўнасць інтэрфейсу: ці ёсць магчымасць зваротнай сувязі, абмеркавання, змяшчэння творчых работ вучняў, настаўнікаў, атрымання кансультацый.
 - існаванне або магчымасць падтрымкі асабістых старонак (благаў) экспертаў, настаўнікаў, вучняў, класаў ці груп;
 - тэрмін існавання сайта;
 - колькасць наведвальнікаў у месяц;
 - частата абнаўлення сайта;
- Перавагу будуць мець сайты, накіраваныя на развіццё адукацыі на роднай мове. Сайты-візіткі і рэкламныя сайты адукацыйных устаноў не з'яўляюцца прыярытэтам конкурсу. Пры прадстаўленні сайта для конкурсу будзе вітацца тлумачальная запіска, якая дапаможа сябрам журы ацаніць ваш рэсурс.
- Прызавы фонд конкурсу фармуецца з добраахвотных ахвяраванняў людзей і арганізацый, зацікаўленых ў падтрымцы актыўных педагогаў, што прадставяць свае аўтарскія матэрыялы для агульнага карыстання. Папярэдне плануецца ўзнагародзіць 5 аўтараў, матэрыялы якіх будуць прызнаныя найлепшымі, персанальнымі партатывнымі камп'ютэрамі (ноўтбукамі).
- Журы конкурсу фармуецца з экспертаў – спецыялістаў у кожнай тэме, якія працуюць у сферы фармальнай і нефармальнай адукацыі.
- Тэрміны правядзення: Матэрыялы на конкурс прымаюцца да 15 сакавіка 2009 г. у электроннай форме на электронную пошту: nastaunik.info@gmail.com з пазнакай “конкурс матэрыялаў”. Дасланыя работы будуць размешчаны ў Інтэрнэце на сайце <http://nastaunik.info> для агульнага карыстання і абмеркавання. Вынікі абмеркавання на сайце будуць улічаныя журы.
- Гэты конкурс – цалкам грамадскі праект. Гэта значыць, што педагогі і адукатары, якія дашлюць свае распрацоўкі, надаюць права публікаваць іх на сайце. Арганізацыі і асобы, якія далучаюцца да фармавання прызавога фонду, і людзі, што захочуць ахвяраваць свой час для арганізацыі конкурсу, не маюць камерцыйных мэтаў і гатовыя працаваць толькі для паляпшэння беларускай адукацыі.

Настаўнік.інфо.

Інфармацыйна-метадычны бюлетэнь для настаўнікаў
Выдаецца ініцыятыўнай групай стваральнікаў сайта Nastaunik.info
Адрас для допісаў: nastaunik.info@gmail.com

Наклад 200 асобнікаў